

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és laptulajdonos:
MIHALIK SANDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona   Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „   Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyiltér soronként 30 fillér.

A húsdrágaság.

Bécsben és Berlinben egyidejűleg fejlődtek ki jelentékeny mozgalmak az egyre tartó húsdrágaság megszüntetése érdekében. Nálunk azonban a már 8 hó előtt megindult mozgalom mintha elaludt volna s e tekintetben is megismétlődött a magyar szalmaláng hirtelen fellobbanása és épp oly gyors kialvása. Ugy látszik erre számított a magyar kormány is, mert az e tárgyban a székesfőváros által hozzá intézett felterjesztésekre még csak választ sem adott. A városi tanács tudvalevőleg mintegy fél év előtt felkérte a földművelési minisztert, hogy a szerb határzár elrendelése esetén, melyről már akkor szó volt, a friss hus behozatala engedélyt kérjen, a román határ nyitassék meg a román szarvasmarhák behozatala céljára és hogy a kormány tegye megfontolás tárgyává a hazai vágómarha kivitel korlátozásának kérdését is. A földművelési miniszter válaszára sem méltatta ezt a felterjesztést, mire a tanács augusztus elején megismételte kérését azzal a hozzátétellel, hogy ha a felsorolt kívánalmakat a kormány teljesíthetőknek nem találja, legalább az iránt tegyen megfelelő intézkedéseket, hogy az Ausztriába és a vámkülföldre irányuló vágómarha-kivitel Budapesten át

irányítassék. Sem ez az előterjesztés, sem Budapesten konzum-vásár felállítása és a 40 kilónál kisebb súlyú vágómarhák fogyasztási adójának leszállítása érdekében a kormányhoz intézett kérelmek nem vettek figyelembe, sőt azokat a kormány még csak válaszadásra sem érdemesítette.

Konstatálhatjuk tehát, hogy a magyar kormány épenséggel semmit sem tett a húsdrágaság enyhítése érdekében. Az ok, mely ezt a példátlan közönyt szülte, kézenfekvő. A mostani kormány nemcsak nemzeti kormány, amint nevezni szeretik, hanem agrárius kormány is. Minden, ami az agráriusok érdekeit csak legkevésbé is hátrányosan érinti, háttérbe szorul, így a húsdrágaság kérdése is, mert a hus olcsóbbá tételének, különböző, de egyetlen eredményt szülő módzatai vannak és ez az egyetlen eredmény: a vágómarha árának esőkenése. Ha beeresztjük a szerbiai friss húst vagy a romániai vágómarhát ha korlátozzuk az exportot, vagy a kivitt Budapesten centralizáljuk és így lehetővé tesszük az itteni szükséglet teljes fedezését: mindezek a módzatok áresőkenést idéznek elő. Már pedig inkább nyomorogjanak a szegényebb emberek százezrei; inkább izzé ki a horribilis drágaság Amerikába a munkaképes elem legjavát, csak az agrárius magnások erszénye ne szenvedjen semmi

hátrányt: ez most Magyarországon a jog törvény és igazság.

Pedig misem volna könnyebb, mint a húsdrágaságon segíteni. Tudni kell ugyanis, hogy e tekintetben Németország, Ausztria-Magyarország Európában, sőt mondhatni az egész világon elszigetelve állanak; csak ezekben az országokban lett horribilis drága a marhahús, mert csak ezekben az országokban vitték keresztül az agráriusok a magas védővámokat, másfelől oly intézkedéseket, melyek a külföldi vágómarha behozatalát egyszerűen lehetetlenné teszik. Hogy csak ezekben az országokban szűkött fel a hus ára eddig nem ismert magasságra azt a következő adatok bizonyítják. Október elején az első minőségű hizott ökör ára 100 kilonként volt: Párisban 108, Londonban 92, Rotterdámban 126, Koppenhágában 120, Csikágóban 92 márka, ellenben Bécsben 150, Berlinben 172, Münchenben még éppen 182 márka. Igaz, hogy a mi vágómarha árunk a fent felsorolt olcsóbb árakkal állanak párhuzamban, de már a londoni és csikágói áraknál magasabbak, általában pedig a mi viszonyainkhoz képest szokatlanul magasak, nem is szólva arról, hogy a detail hus árak a vágómarha árának több mint kétszeresét teszik ki. Ha tehát úgy Ausztria, valamint Magyarország fentartaná ugyan

TARCA.

Sáríka szerelme.

Írta: Rákosi Zoltán.

Korán megizlette szegény Beleznay Sáríka a boldogtalanság keserű poharát. Alig, hogy ráadták a hosszú szoknyát, máris elkezdődtek szenvedéseinek nehéz napjai. Nem volt nyugalma, vidám percre rokonai miatt egyetlen napon se.

Mihelyt nagy leánynak nyilvánították a családi tanácsban, mindjárt megkezdették rokonai a vőlegény ajánlgatást is. Folytonosan zaklatták jóakarató (!) intelmeikkel. Különösen egy gazdag katonatiszt unokabátyját emlegették nagyon sokat. Ehhez akarták mindenképpen hozzáérőszakolni, hogy a vagyon valahogy szét ne darabolódjék s megmaradjon az egész dominium az ősi beleznai Beleznay család jogos tulajdonában.

Pedig hiába! Sokszor megmondotta ő, hogy nem megy soha hozzá ahhoz a férféhez. Ilyen családi politikának nem áldozza fel egész életét, jövőjét boldogságát, már csak azért sem mert . . . mert

Tovább nem tudott jutni soha beszédében. Félt kimondani amit szíve diktált. Hasztalan határozta el magát arra, hogy egyszer kitarja előttük nagy titkát. Nem ment sehogy a dolog s mikor elért addig a kritikus „mert” szócskáig, rendesen azzal végezte szá-

vait: „mert elvei sem engedik meg ezt!”

Aztán bánatosan hajtotta le mindannyiszor fejét s némán hallgatta a rákövetkező pirongatásokat. Csak a falaknak panasolta el nagy keservét, mikor esténként visszavonult lefeküdni csöndes szűzi szobácskájába. Úgy zokogott ilyenkor, hogy majd a szíve is meghasadt bele. Hajh, mert nagy is a leányszív fájdalma, mikor nincs senki mellette, ki előtt őszintén kiönthetné bánatát.

Sáríkáknak pedig nem volt senkije. Édes anyjának még csak el merde eddig mondani minden bűjábaját, de mióta anyyira a rokonok hatalmába került, azóta tőle is féltette mély titkát. Hiszen ő is csak azt hangoztatta folytonosan, hogy vigyázzon nagyon a szívére. Csak előkelő állású férjhez mehet amúgy is nőül!

Hogy merde volna hát ilyen körülmények között megmondani Sáríka, hogy az ő szíve már régen a másé, hogy egy tanítónak — Erdei Károlynak — fogadott régen szerelmet még kis leány korában, mikor ő polgárba járt, a fiu pedig tanítónövendék volt. S hogy e szerelme még erősebb lett mióta ideáljának nem kellett többé visszamenni abba a nagy, füstös, poros, zajongó városba, hanem otthon maradhatott a kedves kisvárosi akáclobos iskolánál.

Érezte, hogy nem lennének megelégedve választásával sem az édes anyja, sem a rokonai. Tudta, hogy az ő sze-

mükben nagyon kicsi ember a tanító. Tapasztalta, hogy nem tudják kellőképpen méltányolni családjukban azt a nagy munkát, mit a nemzet apostolai végeznek. Fogalmuk sincs arról, hogy milyen magasztos hivatást teljesítenek azok a szegény lenézett tanítók. Hogy milyen fáradtsággal nevelik, oktatják azokat az ártatlan kis gyermekeket a jóra, szépre, nemesre: Isten, haza, király és szülők iránti meleg szeretetre.

Oh, ő hallotta már egyszer a Károly tanítását. Tavasszal, mikor egy izben a szomszédék Piroskájával sétálni ment, nyitva volt az iskola ablaka. Megállottak az ablak alatt s úgy hallgatták lopva, észrevétlenül, hogy milyen szépen magyarázza Petőfi költeményét a kis gyermekeknek. S milyen édesen mondták utána csengő hangjukon azok a kicsi szájaeszkák:

„S anyánkat, azt az édes jó anyát
Oh Pistikám, szeresd, tiszteld, imádj!”

S mikor a séta után haza tért, órákon át nem tudott egyébre gondolni e megható, kedves jelenetnél s úgy eltépelődött magában . . .

Istenem, hát van-e a világon fenségesebb, szebb hivatás a tanítóénál. Ha tanítók nem volnának, hová sülyedtek volna eddig a népek, nemzetek? . . .

S mert ilyen magasztos fogalmai voltak a tanítói állásról, végtelenül boldognak érezte magát, hogy az égiek

a vágómarha behozatalra nézve a magyar védvámokat, de az olcsó közpiacokról a friss hús behozatalát a 30 kor. behozatali vám mérséklésével lehetővé tenné, a husarak azonnal esőkennének.

G. T.

Karácsonyi vásár.

Két hét múlva itt van a család ünnepe, a karácsony. Mindenki anyagi erejéhez képest igyekszik övét valami ajándékkal meglepni, úgy, hogy a karácsonyi forgalom óriási összegre rug.

Ez a sok millió azonban vajmi keveset jövedelmez a magyar iparosnak, és munkásnak, mert majdnem kizárólag külföldi árukat tartó kereskedőink révén a külföldre vándorol. A külföld gazdag gyárosait tesszük még gazdagabbá, míg itthon a szegényedés és vele kapcsolatos kivándorlás egyre nagyobb arányokat ölt.

A karácsonyi vásárlás ideje fogja megmutatni, vajjon a tulipán-mozgalom fel tudta-e rázni a magyar társadalmat tespedéséből? Hogy a lelkesedés, mely a magyar ipar felkarolását tüzte ki az állam és társadalom főfeladatául, nem szalmaláng, hanem felismerése egy imminens létérdeknek.

A magyar társadalom magatartásán fordul meg a szebb, boldogabb jövő, mert ha nem keressük és vásároljuk a magyar iparcikkeket, nemcsak az ipar fellendítésére hozandó óriási áldozatok vesznek kárba, hanem ennél is súlyosabb bonyadalmaknak kell bekövetkezniük.

A ki a magyar gazdasági életet alapos figyelemmel kíséri, be kell látnia, hogy a magyar nép adózási képessége — a tagadhatatlan haladás dacára — nem emelkedett oly arányban, hogy az államháztartás és főleg személyi kiadások azon hirtelen felszökkenését, melyet a fizetésrendezések és javítások okoztak, meg ne érezze.

Ha tehát oly kiváló és tapasztalt

éppen egy tanító gyöngéd szerelmével ajándékozták meg.

Elkalandozott képzelete megállott itt egy pillanatra s gyönyörrel élvezte azt a mérhetetlen nagy szerelmet amit szíve érzett. Majd tovább szötte aranyos álmait, ábrándjait.

Ott látta már magát a tanítói szerepén hajlékban. Elképzelte, hogyan fogja ölelni, csókolni édes jó urat, mikor áldásos munkája végeztével, verejtékes arccal betoppan a tiszta szobába, s hogyan fogja vidám csevegésével elűzni homlokáról a gondok csunya felhőjét. És hogy miként fogja dédelgetni, ápolgatni a Károly szegény megvakult öreg édesapját, amár rokkant hőst, ki egykor vitézül harcolt a drága honért, Nem látta ugyan még soha az ezüsthajú aggastyánt, mert mióta feleségét eltemette, azóta nem mozdult ki lakásáról, de azért nagyon jól ismerte. Károly sokat, nagyon sokat beszélt róla. S milyen imádatlalt említette mindannyiszor ősz édes atyját, mélyszéges szeretettel családja összes tagjait.

Oh, ilyen családnak, ennek az egyszerű családnak óhajt ő tagja lenni, ahol minden, de minden keresetlen, tiszta boldogsággal kecségetti s ahol, bizonyára mindenki forró szeretettel öleli karjaiba.

Az Erdei károly felesége akar lenni mindenképen!

Összerezzen e gondolatra . . . S ijkdten nézett körül. Azt hitte, hogy hangosan beszélgetett. Pedig nem szerte volna — bárhogy óhajtotia is —

férfiak, mint a minők most a magyar kormányzat élén állanak, az államháztartás ezen nagy megterhelésébe belementek, ezt bizonyára azon reményben tették, hogy a magyar ipar fellendítésére és segélyezésére hozandó tetemes befektetések rövid idő múlva meghozzák dus kamataikat, a magyar munkásnak keresetet adnak, a nemzet adózási képességét emelik.

De mi fog történni akkor, ha a magyar közönség nem karolja fel — tán kezdetben némi lemondás és áldozat árán is — a magyar ipar terméseit?

Az állami segéllyel — létesített gyári és ipari vállalatok egymás után életképtelenné válnak s a remélt fellendülés helyébe visszaesésnek kell beállani. Legyünk ugyanis azzal tisztában, hogy a magyar iparnak először is a belfogyasztásra kell támaszkodnia s csak ha azt uralja és megerősödött, gondolhatunk a keleti és délkeleti államokba való kivitelre.

Magyar ipar nélkül az állam nem lesz képes az egyre fokozódó igényeknek megfelelni, mert gazdaságilag nálunknál sokkal erősebb állam sem bírhatja ki sokáig azt a vérvesztést, mely most munkaerőnk és az iparcikkek révén pénzünk kivándorlása folytán mi szenvedünk.

Igaz, hogy gazdagon termő rónaink vannak és természetadta kincsekben is bővelkedünk. Ezeknek köszönhetjük, hogy állapotunk mégsem oly siralmas, mint a minőnek a gazdasági életnek matematikán alapuló, tehát eszathatlan törvényei szerint lennie kellene. Egy szerencsés gazdasági év, mint a minő az ideje volt, nagyot lendít rajtunk, megment a teljes elszegényedéstől. De ez csekély vigasztalás akkor, midőn népünk munkabírása, erkölcsi és szellemi tehetsége, a természet gazdag adományai mellett a Kárpátok és Duna övezte országban oly gazdaságnak és jólétnek kellene uralkodnia, mint kevés más országban.

Ismerjük fel helyzetünket, karoljuk

hogy környezetében megtudják elhatározását, mert tudta, hogy akkor még a kapu sem engedik ki egyedül s nem lesz alkalma Károllyal találkozni.

Féltette, őrizte hát titkát. Őrizni akarta a legvégső percig, amikor már feltétlenül nyilatkoznia kell édes anyja s rokonai előtt, hogy kit választ élettársul magának.

Hiába őrizte. Kis városban nem lehet semmit eltitkolni. Eljutott szerelmük híre rokonai s édes anyja fülébe is. Ezután kezdődtek csak meg igazán szenvedésének keserű órái. Úgy vigyáztak minden lépésére, minden mozdulatára, mint a börtön lakójára. Ha kilépett az az ajtón, mindjárt kiáltott utána már az édes anyja:

— Sáríka! . . . Sáríka! . . . Hová a ködbe tűntél el megint? . . .

S ha nem szaladt rögtön be, azonnal megkezdődött a kínos vallatás:

— Hol jártál? . . . Mit csináltál? . . . A tanító után futkostál, úgy-e, megint? . . . Őt lested, hogy mikor jön az iskolából?

Persze, hogy sokszor nagyon jogosak voltak e kérdések és Sáríka, ki hazudni a viláért sem tudott volna, elvörösödvé, szó nélkül sötötte le szemét. Az édes anyjának pedig elég volt e hallgatás, hogy mindent tudjon. Meg is indult mindannyiszor nyelvének gyors pergése. Szegény Sáríkanak volt mit hallgatnia!

— Ugyan, édes leányom, mikor nő már be egyszer a fejed lágya? Mikor

fel karácsnyyi bevásárlásainknál a magyar ipar termékeit. Nem azért, hogy hazafiságunkkal tüntessünk, hanem mivel felismertük létérdekeinket, vagyonsodásunk, jobb, boldogabb jövőnk egyetlen alapját.

A magyar közönség, a társadalom támogatása nélkül ipari fellendülés nem képzelhető s minthogy a magyar ipar révén remélhetünk csak jobb sorsot: hazafias tettet, nem, kötelességet teljesít, a haza, az állam vagyis önmagunk iránt az, a ki a magyar ipart pártolja és szükségleteit, ajándékait magyar eredeti iparcikkekből szerzi be.

A községi választások.

E hó 15-én ejtetnek meg városunkban a községi képviselő testületi tagok választásai akként, hogy 10 rendes és 5 póttag választatik Minden szavazó joggal bíró polgárnak joga van ezen a választáson részt venni s arra adni le szavazatát, a kire neki tetszik, a kiket ő ez állásokra legjobbnak, legalkalmasabbnak tart. Ezt teheti mindenki annál is inkább, mert maga a szavazási eljárás titkos, nem kell tehát félnie attól, hogy szavazatával akár egyeseknek akár többeknek érdekét sérti vagy magának személyes ellenségeket szerez.

A most választás alá kerülő községi képviselők száma egy harmada az összes községi képviselőknek, s azért nagyon fontos az, kik kerülnek most be város atyáknak, s hogy kik intézik Orsova sorsát a jövőben.

Minden városnak a sorsa, azok intézőitől függ első sorban, kivált ha az a város olyan szegény mint Orsova, melyet ugyan a természet sok széppel megáldott, de vagyont ezekhez juttatni elfelejtett.

A város atyák belátásától, bölcsességétől függ e városka ipari, kereskedelmi s egészségügyi jóléte, tőlük függ miként használják fel a rendelkezésre álló időt és pénzt, hogy az aztán minden egyes számára hasznot hajtó legyen.

hallgatod meg édes anyádnak komoly tanácsait? . . . Helyén lehetne már egy küssé az eszed! Csak nem akarod azt a koldus tanítót vejemmé tenni? . . .

— De édes mama! . . . — vetette közbe Sáríka.

— Hallgass! Tudom, hogy most is vele beszéltél. Azt gondold: nem láttalak az ablakból? . . . De ugyan hiába jár utánad! Nem fogja ő soha a Belezny család sarját oltárhoz vezetni! Legalább, amíg én élek, addig nem. S tudd meg, hogy ha azt a ballépést elkövetnéd: kiátkozlak, elüldözlek, letagadom, hogy az én szülöttem vagy.

Olyan haragosan és lármázva beszélt, hogy elállott a lélegzete. Lejebb szállott hát egy kicsit a hanggal s kérő szóval folytatta tovább:

— Gondold meg édes leányom, jól a dolgot. Ne kösd hozzá az életedet egy közönséges emberéhez. Neked nemesi családban, kényelemben, jólétben van a helyed. Nem is tudnám nyugodtan hajtani fejemet a koporsóba, ha nem gazdag, előkelő férjhez adhatnának. Hidd el, még édes apád is megfordulna sirjában, hiszen tudod: milyen büszke volt mindig családfájára!

Sáríka nem ellenkezett soha édes anyjával. Gyermekei szeretete nem engedte, hogy bosszantsa, mérgeitse édes anyját. Szomorúan, türelemmel hallgatta hát végig a naponként megismétlődő fájó kifakadásokat.

[Folytatjuk]

A kik Orsovát évtizedek óta ösmerik, bár, mely jó szándékkal legyenek is eltelve iránta, nem állíthatják róla, hogy az a haladás, az emelkedés útján volna.

Most is ott van, a hol nagyon sok erővel az előtt volt, — sőt némely tekintetben még hátrább — sem a természet által nyújtott előnyöket sem egyéb kínáló alkalmat nem ragadott meg, hogy sorsát megjavítsa, hogy előbbre haladhasson.

Nagyon fontos megoldásra váró feladatok fogják a város intézőit csak a közel jövőben is foglalkoztatni, olyan feladatok melyek helyes vagy helytelen megoldásától függ úgy az egyes emberek érdeke mint az általános érdek is.

Két ilyen nagyon fontos s a közel jövőben megoldásra váró feladat a város világítása s fő útjának kikövezése. Az a tény, hogy a villamos világítás a mostani petroleum világításnál drágább lesz, ne riassa el az intéző köröket, — hiszen a jó rendszerint drágább mint a rossz — mert az a kiadási többlet nemcsak úgy térül meg, hogy a város szebben és jobban lesz világítva, hanem úgy is, hogy egyes iparosoknak alkalmas erőt saját céljaikra is felhasználni s így helyzetüket javítani.

A város fő útjának a kikövezése, nem directe a képviselő testülettől függ ugyan, de miután a város utadóban nagyon nagy összeggel járul annak a fenntartásához, meg is van neki a joga hogy az illetékes köröket felkérje, s figyelmüket felhívja erre a körülményre s ne engedje, hogy a lakosok egészsége a városnak pedig jó hire szenvedjen az által hogy itt a kövezés hiánya miatt fullasztó por s bokáig érő sár legyen része az embereknek.

Orsova, mely tisztán az idegen forgalomból él, lehetetlen, hogy mindent el ne kövessen utcáinak jó világítása s utainak jó karban tartása érdekében; ha ezt tenni elmulasztja, ön maga alatt vágja a fát.

E cikk szűk kerete nem engedi meg mindazoknak az ügyeknek felvetését, melyek kell, hogy gondoskodása tárgyát képezzék egy a város igaz érdekeit szíven viselő testületnek csak egyes fontosabb mozzanatokot ragadtunk ki a sok fontos közül, melyek megoldásra vannak s melyek a város sorsát intéző egyének bölés belátásától függenek.

Fel tehát a választásra! oly egyéneket válasszunk, kik félre téve minden egyéni érdeket, ne a sógorság és komaság elve szerint igazgassák e kis várost hanem a polgárok jól felfogott érdekét szem előtt tartva vigyék előbbre a község ügyeit.

Dr.

HIREK.

Elölétetés. Örömmel értesülünk arról, hogy Szegedcsán Vazul vagyonszámsági főerdész e hó 8 án erdőmesterré neveztetett ki. Őszintén gratulálunk!

Rejtélyes haláleset. Dubova község csendőrsége e hó 10-én jelentette a kir. járásbírósnak, hogy Mersu Erzsébet, Mersu Tamás dubovai lakos neje e hó 10-én reggel ágyában halva találtatott s minekutána az volt a gyanu, hogy az elhunyt nem természetes halállal halt meg, a hulla boncolását kérte. E hó 11-én ennek folytán dr. Erdélyi vizsgálóbíró vezetése alatt kiszállott egy a járási orvos: Dr. Homoky Ferencz és Dr. Nagy Nagy Sándorból álló bizottság a halál okának megállapítása céljából. A hulla boncolása után megállapították hogy külerőszaknak nyoma nem volt található; az elhalt nő szivhüdesben halt meg.

Községi képviselőtestületi gyűlés. Az e hó 10-én megtartott községi gyűlésen a következő ügyeket tárgyalták: A mult számunkban megírt mód szerint az e hó 15-én megtartandó községi képviselő testületi tagok választásának módja és sorrendje jóváhagyatik. A szolgabíróhivatal kiadja Karánsebes tanácsának ama kérelmét, hogy megyénk és úgy járásunk községei is az ott felépítendő főgymnázium építkezési költségeihez hozzájáruljanak. Beható tárgyalás után egyhangulag kimondatott, hogy minekutána Orsova közönsége amúgy is egy középiskolának létesítését tervezi ennél fogva nincs azon helyzetben, hogy a karánsebesi főgymnázium építkezési költségéhez hozzájárulhasson. Elnök jelenti, hogy főutcánk átjáratai esős és sáros időben alig használhatók. Minekutána vagy 25 háztulajdonos amúgy is szándékozik házuk előtti járdáikat aszfaltburkolattal ellátni, ennél fogva ajánlja elnök, hogy a község a gazdasági bizottság közbejöttével a főutcán ezen át-

járásokat ez alkalommal szintén aszfalttírozassa. Az elnök ezen indítványát egyhangulag elfogadták és az előljáróságot a gazdasági bizottsággal egyetemben megbizatták, hogy a létesítendő átjárók helyét megállapítsa.

Haláleset. Városunk ismert és közkedveltségnek örvendő polgára Bær Frigyes a D. G. T. nyugdíjas tisztviselője e hó 11-én d. u. 4 órakor rövid szenvedés után életének 68 éves korában meghalt. Temetése e hó 13-án d. u. 3 órakor a r. k. szertartás szerint történik. Nyugodjék békében!

Sikkasztás. A lugosi ügyészség Haberkorn József resicai illetőségű egyént sikkasztás büntette miatt körözte és a köröző levelet az itteni határszéli rendőrkapitánysággal közölte mert gyanította, hogy a sikkasztó szökése után Orsova felé vette útját. Karácsonyi határszéli rendőrbiztos a körözőlevél vétele után a nyomozást azonnal meg is indította és még az nap sikerült Krecsmann községi rendőrmesternek a sikkasztót elfogni és letartóztatni. Haberkorn e hó 11-én a lugosi ügyészséghez átkísértetett.

Lopás. Az elmúlt napokban Heiduschka Nándor szállító egyik kocsijáról, miközben az egy bórakkományt a D. G. T. ügynökségtől a vasúthoz fuvarozott két bal összesen 200 bórrel eltűnt. Heiduschka az esetet azonnal bejelentette a csendőrségnél, amely a nyomozást a tettesek után azonnal foganatosította. Kiderült, hogy a lopás a kocsis tudtával egy zsupaneki ember által történt, aki a bóröket Orsovára hozta és azoknak nagy részét itt különböző helyeken már el is adta. A tetteseket letartóztatták és a nyomozás tovább folyik.

Az Orsovai Petroleum-Gyári Részvény-Társaság 1 esetleg 2 irodai gyakornokot keres.

4662. szám. 1906.

Árlejtési hirdetmény.

Az orsovai m. kir. fővámhivatal épületében elkészítendő fürdőszoba és az ahhoz tartozó vízvezeték helyreállítására ezennel pályázat hirdettetik.

A résztvenni szándékozók zárt ajánlatukat 1906 korona előállítású költségnek megfelelő bántpénzről szóló nyugtával együtt **t. hó 20-án d. e. 10 órára** kötelesek az alulírott fővámhivatalnál benyújtani. Ugyanitt szereshetők be a szükséges felvilágosítások is.

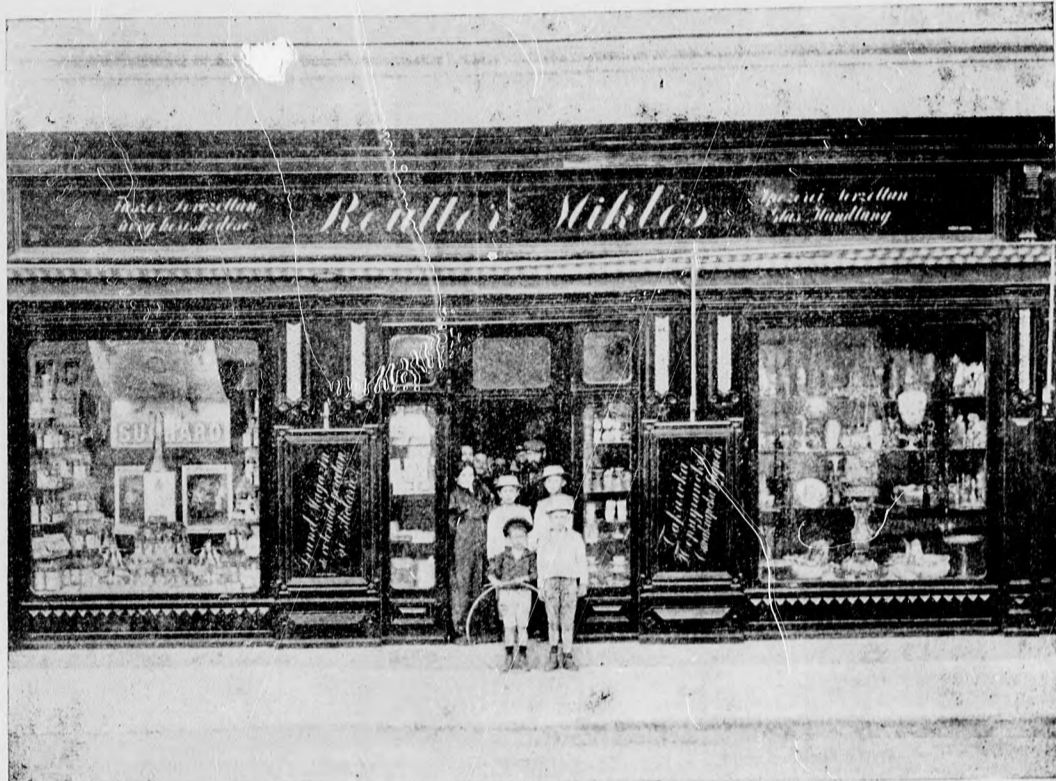
Orsován, 1906. december hó 9-én.

M. kir. fővámhivatal.

Handl József

ORSOVA

KÖNYVNYOMDÁJA, PAPIR-, IRÓ- ÉS RAJZSZER
KERESKEDÉSE AJÁNlja MINDENNEMŰ NYOM-
TATVÁNYAIT ÉS TANSZER FELSZERELÉSEIT.

Reutter Miklós

a közeledő ünnepek alkalmával ajánlja a nagyérdemű vevőközönségnek dúsán felszerelt áruraktárát a következő ezikkekben úgy mint: Legszebb karácsonyi és újévi ajándékok porzellán és üvegárukban, valamint különféle alaku szép kivitelű lámpákat jutányos árak mellett. Ajánlja továbbá nagy esemege, bor, rúm és likőr raktárát. Naponta friss esemegék és különlegességek úgy mint: sódar, felvágott, bel- és külföldi sajtok, teavaj, teasütemény, szalonna és füstölt valamint egyéb halkonzerveket.

Kossuth rumnak ninesen párja,
Magyar issza, magyar gyártja.